

BORDA RÉKA

Az akropoliszi kagyló

*A kagyló őrzy szülőhelye morajlását.
Azt mondják. Ha füledhez emeled,
elkaphatod a delfinek társalgását
és egy repülőgép becsapódását.*

*Megrázod, felsistereg az adóevő.
Fiatalok hangja keveredik az éterben,
az eszköz megöleli, mégis elengedi,
mint rája a prédának vélt palackot.
A torkok dobolása egyszer csak
elmaszatólódik, amikor bombák
és forradalmak robbannak mellettük.*

*Megint megrázod. Most kitartó
utasszállítók zsongnak a kert felett.
Hátadon fekve követed a fehér uszonyosok
nyomvonalait. Lefotózod, ahogy
belehuppannak a párapárnákba,
amik vízi szörnyek alakjait veszik fel.*

*Ha eltartod füledtől a kagylót,
marad a fülcsengés. Annyi ideje
indulnak útjukra zavaró hullámok,
hogy partokat romboltak hallójáratodban.
Alamuszi áramlatok koccannak össze
egy roncsokból épült akropolisz felett.*

Mimikri

*Érkezik a metró. A széken ülve vársz,
mintha a vacsorát hoznák nyers szövetekkel
és veszélyes baktériumokkal.
Keresed az első falatot, előveszed a kést.
Milyen lehet vele olyan térbe hatolni,
amit senki nem látott még belülről.*

*Az életronalad elemzed: egyenes, ha erősen figyeled.
Pedig darabokra szakadt ez is a millenniummal,*

*ahogy vastapssal köszöntötted az új állomásokat –
a te igen nagy bűnöd.*

*Utások rajzanak a csőkaptárból,
ebédre elfogyasztott gondjaik
négy méter per szekundummal lebegnek a kijárat felé.
Nem vagy semmiben más, mint azok,
akik műselyem pulóverben lebeltek
ugyanígy a sztálinbarokk oszlopokra,
mindössze a frizurátok és a tartásotok más.*

*Ha mindennap felvéssel tenyeredre egy térképet,
talán tervekké csomósodnak a vonalak.
Érkezik a metró. A széken ülve vársz.*

Ha kicserélnénk virágokra

*A virágok, amiket a mellkasodra szerelsz,
pár órán belül elhervadnak.
Ha most látna valaki, minden bizonytal megijedne,
ahogy beszállsz a taxiba,
és egy forgalmas csomópontra viteted magad.*

*Az ibolya a metamorfózist jelképezi,
ahogy háromszor mosod meg a csuklót,
háromszor az orrüreget és az arcot, majd a bokát,
aztán egyszer, csak egyetlen egyszer ráteszed kezéd
a szívedre, és hámszirmokban esel a váró csempéjére.*

*A kamilla segít visszatalálni a borzongás folyamához.
Ahhoz, amelyikbe többször is bele lehet lépni.
Azt mondják, Mária lakik benne, aki kigyógyít a kontinensből.*

*A bőr sárga rózsza a ruhák alatt.
Barátságod mutatod a térnek, őszintétlen
bocsánatkéréseid, ahogy rálépsz a metróújságra,
amibe a neved nyomtatják holnap.*

*Aztán a tulipán, amit ha nyugat felé fordítunk,
megerősödik a hatalma.*

*Sokat gondolkodom azon, milyen virággá válsz ezután.
Nefelejcsnek képzeltek pipacsok között.*